

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Incapacitat permanent per edat d'un jugador de futbol

21-02-2017

La Sentència del Tribunal Suprem [1069/2016](#), de 20 de desembre de 2016, ha resolt una interessant qüestió relacionada amb el reconeixement de les pensions d'incapacitat permanent en funció de l'edat d'un treballador. Es tracta de la pretensió de reconeixement d'incapacitat permanent en el grau de total per a la professió habitual derivada d'accident de treball reconeguda per la sentència d'instància i denegada en suplicació per la sentència recorreguda per raó de l'edat del demandant, futbolista de professió de 30 i pocs anys d'edat. Aquesta sentència, dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, entenia que no era procedent el reconeixement de la pensió d'incapacitat permanent total per a la professió habitual, ja que a l'edat d'aquesta persona ja no podia continuar exercint la professió de futbolista.

Es tracta, per tant, d'un supòsit d'un futbolista que veu agreujada una lesió patida uns anys abans com a conseqüència d'accident professional i que es troba en actiu quan sol·licita la prestació d'incapacitat permanent total, ja que està en plantilla en un club de futbol, i compleix els requisits per al reconeixement de la incapacitat sol·licitada, la qual cosa no es discuteix, i per tant no es pot utilitzar en contra seva una presumpció sobre la fi de la seva activitat laboral per raons d'edat.

La sentència recorreguda va denegar el dret a la pensió d'incapacitat permanent d'aquest jugador de futbol per raó exclusivament de l'edat de l'actor, de 30 anys, pressuposant que havia acabar la vida professional activa, no per causa de la incapacitat física sinó per l'edat. No obstant això, el Tribunal Suprem discrepa d'aquest raonament, ja que no existeix cap norma que impedeixi a un futbolista l'exercici de la seva professió a l'edat qüestionada -30 anys- i, d'altra banda, és raonable que a aquesta edat es pugui exercir.

Aquesta sentència és especialment rellevant en considerar que l'edat d'un treballador, com en el cas plantejat, no pot ser el factor determinant de la impossibilitat d'exercir una professió, i més quan la norma no considera aquest factor com a determinant de l'existència o no de la incapacitat, de manera que, no havent-hi diferenciació en la norma, qui la interpreta no ha de fer cap diferència.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació